

DIUMENGE DE CRIST REI "C" 23 de novembre 2025

Avui arribem al final de l'any Litúrgic amb la festa de Crist Rei. És Jesús qui cada setmana ens reuneix per escoltar la seva paraula i celebrar l'Eucaristia. Aquest Jesús que ens convoca cada diumenge, avui el contemplem com el Rei de tot el món, com aquell qui és el centre de la nostra fe. Quan parlem de rei el primer que ens ve al cap és: poder, riquesa, solemnitat, domini... Jesús se'ns presenta d'aquesta manera? O amb quina mena de rei s'identifica Jesús? Jesús ja ens diu que el seu regne no és d'aquest món, per tant, no cal que el cerquem en el poder, l'aparença o la grandiositat. L'Evangeli que hem escoltat ens l'ha presentat clavat a la creu. Això ens fa pensar que el regnat de Jesús l'hem de buscar en l'estimació, en la misericòrdia, en l'entrega fins a la mort. Nosaltres, si ens identifiquem amb Jesús i volem ser constructors del seu regne hem d'anar per aquest camí: perdó, misericòrdia, entrega. Així anirem construint aquest regne de veritat i de vida, regne de santedat i de gràcia, regne de justícia, d'amor i de pau.

En el text de l'Evangeli hi podem descobrir detalls interessants. En el suplici de la creu Jesús està acompanyat per dos malfactors. Cadascú d'ells té una actitud contraposada: el primer es revolta, insulta a Jesús i li diu que si és Déu que baixi de la creu, que se salvi i els salvi a tots. Els soldats fan comentaris semblants. Però el segon malfactor ho veu d'una altra manera, i demana a Jesús que es recordi d'ell quan arribi al seu regne. Reconeix les seves equivocacions, però té la valentia de manifestar la seva fe i fer una pregària confiada a Jesús. Com reacciona Jesús? No retreu res a cap dels dos. Jesús no demana res, no jutja, no els diu i tu què has fet? Jesús simplement aplica el que tantes vegades ha predicat: la misericòrdia de Déu sense límits. Per això li diu que avui l'acompanyarà al paradís, el fa entrar a la dinàmica de l'amor i de la gratuïtat. A aquest segon malfactor Jesús el converteix en el primer sant de l'església, per la força del seu amor, que ho perdona tot i li dona la mateixa vida de Déu inclosa. Recordem que l'Evangeli de Lluc ens presenta diferents passatges on ens parla del Déu de la misericòrdia: el fill pròdig, Zaqueu, la dona adúltera.

A tots ens agradaria que el món on vivim fos diferent. A tots ens agradaria que els altres ens respectessin i ens tinguessin en compte. A tots ens agradaria que les altres persones m'ajudessin davant els problemes i dificultats. A tots ens agradaria que els altres m'acompanyessin en els moments difícils de la vida. Tots voldríem que en el nostre món hi hagués, menys injustícies, menys desigualtats. A tots ens agradaria veure un món on no hi haguessin pobres ni desigualtats. Podem somniar aquest món diferent. Però aquests somnis podem començar a fer-los realitat nosaltres, aportant-hi el nostre granet de sorra. I això ho podem fer si ens apuntem a ser constructors d'aquest regne a l'estil de Jesús: regne de veritat i de vida, regne de santedat i de gràcia, regne de justícia, d'amor i de pau.

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles

Suplement Parroquial

23 de novembre de 2025

QUÈ VOL DIR «SER CRISTIÀ»?

Ser cristià és saber que cada dia que em desperto és un regal que rebo. És quedar-se embadalit davant de la immensitat de l'oceà i la llunyania de l'horitzó. És sentir la gratuïtat de tot allò que ens envolta. És palpar que no ens hem donat res del que tenim. És commoure's amb el vol de les aus i el fet de raucar d'una granota. És traspasar amb la mirada la caducitat de la tardor. És percebre, darrere seu, la llum de l'hivern. És rendir-se a la bellesa dels astres. És contemplar agraït la cara de l'am-

mic. És riure i ballar, treballar i descansar, conversar i estimar. Ser cristià és, doncs, una manera de viure. Però viure sentint com el bé del món ens remet al Déu de Jesús que, amb el seu Sant Esperit, és font i sosteniment de tot allò que existeix. Ser cristià és viure de debò.

Per això, ser cristià també és saber que cada dia moren milers de nens. És esgarriar-se davant la immensitat de la fam i la proximitat de la guerra. És sentir la buidor de les promeses de pau i la indignació de les víctimes. És palpar que els uns ho tenen tot i els altres res. És commoure's amb la misèria de tants i la gran opulència de tan pocs. És ser traspasat per la mirada del marginat. És percebre, en ell, la cara velada de Jesucrist. És rendir-se a la negra esplendor de la veritat. És contemplar indignada la cara de l'abusador. És plorar i protestar, denunciar i acompanyar, resistir i perdonar. Ser cristià és, certament, una manera de viure. Però viure sentint com l'horror del món també ens remet a aquest Déu Pare que, amb el seu Esperit, és justícia i esperança de tot el que existeix. Ser cristià significa, sens dubte, viure de debò.

Pedro Castelao <https://pastoralsj.org/>

PREGUEM AMB L'EVANGELI

Senyor Jesucrist, Rei nostre,
com el criminal que moria al teu costat,
et demanem que et recordis de nosaltres.

I ho fem ben conscients
que som nosaltres
els que no podem oblidar-nos de tu.

Et preguem que ens ajudis
a fixar en tu la mirada i el cor
perquè, guiats per l'Esperit Sant,
puguem seguir les teves petjades
i aprenguem de tu a perdonar i estimar,
a confiar totalment en l'amor del Pare,
a valorar les persones i a treballar
pel bé i la felicitat dels nostres germans;
a tenir com a màxim honor
el servei als qui ho necessiten,
tal com tu et vas fer servidor de tothom.
Tots desitgem el paradís que vas prometre a
aquell que et va reconèixer com a Rei. Aju-
da'ns a vèncer la temptació de voler construir
paradisos sense tu, que ens tornen menys hu-
mans i més esclaus.

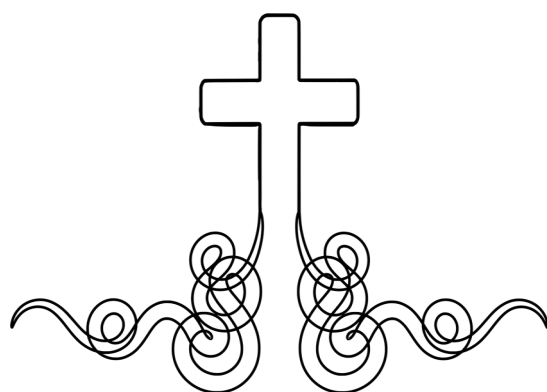
Augmenta'ns l'esperança i el desig
d'arribar al paradís amb tu,
el millor regal que ens vols oferir.
I augmenta'ns també la certesa que,
amb tu, ja podem començar a fer
de casa nostra i del nostre món
un petit assaig del paradís.

(“La missa de cada dia”, Novembre 2025)

LES VISITES MILLOR FER-LES ABANS

Dos amics es retroben. Un d'ells, tot molest, comenta:

- La meva mare truca molt per telèfon per demanar-me que la vagi a veure. Hi vaig poc. Ja saps com són els ancians: sempre repeteixen el mateix! Vaig carregat de compromisos.
- Jo, en canvi -li diu el seu company-, parlo molt amb la mare. Cada vegada que em trobo baix de forma la vaig a veure; em fa sentir millor.
- Caram! Ets millor que jo.
- No, soc igual que tu -respongué amb tristesa-. Visito la meva mare al cementiri. Mentre vivia, jo tampoc l'anava a veure. No saps com la busco, ara que l'he perdut. Per si et pot servir la meva experiència, conversa amb la teva mare ara que encara la tens. No esperis que ja sigui al cementiri perquè allà la reflexió dol fins al més

íntim d'un mateix, ja que no podràs fer el que vas deixar pendent i serà un buit que mai no podràs omplir. No permetis que et passi el que em va passar a mi.

Moviment Parroquial

HA REBUT EL BAPTISME

Valentina Lozano Pérez

HA MORT I HEM PREGAT PER

Lluís Font Martí, de 72 anys

COL·LECTA DE GERMANOR 9/11/2025

BANYOLES Santa Maria	1.310,60
Clínica	175,00
Carmelites	125,00
Sant Pere	300,28
TOTAL	1.910,88

**PEL MANTENIMENT
DE L'ESGLÉSIA**
**Pots fer la teva aportació
a la Parròquia mitjançant
el BIZUM N° 03396**
Gràcies per la teva
col·laboració

En les misses del 24 al 30 de Novembre de 2025 pregarem per:

A Santa Maria

A Sant Pere

Dilluns	7 t	Lluís Font Martí		No hi ha Missa
Dimarts	7 t	Catalina Teixidor		
Dimecres	7 t	Lluís Font Martí		
Dijous	7 t	Josep Bassols Teixidor		
Divendres	7 t	Difunts Ribas		
Dissabte	8 v.	Comunitat Parroquial	7 t.	Família Granés i Família Costa
Diumenge	10 m.	Intenció particular; Família Butiñà Pujolàs	11 m	Celebració de la Paraula
	12	Pepita Castany i difunts de la família; Pere Pagès i Jovita Heras; Jordi Llorens Pons; Mn. Martirià Torras		
	8 v.	Família Fraguell Pujadas i Pujadas Colomer		